Narodowy Bank Polski wprowadza do obiegu monety upamiętniające Bronisława Piłsudskiego:

w dniu 1 października 2008 r.

o nominale **10 zł** - wykonaną stemplem lustrzanym w srebrze.

w dniu 29 września 2008 r.

o nominale **2 zł** - wykonaną stemplem zwykłym w stopie Nordic Gold.

• Celem emisji monet jest przypomnienie działalności sławnego polskiego etnografa.

Narodowy Bank Polski

ma wyłączne prawo emitowania znaków pieniężnych w Polsce.

Oprócz monet i banknotów powszechnego obiegu od 1966 roku NBP emituje także monety kolekcjonerskie, a w 2006 roku wprowadził do obiegu pierwszy polski banknot kolekcjonerski. Emisja wartości kolekcjonerskich stanowi okazję zarówno do upamiętniania ważnych historycznych rocznic i postaci, jak i do rozwijania zainteresowań polską kulturą, nauką i tradycją.

Od 1996 roku NBP emituje także dwuzłotowe monety okolicznościowe powszechnego obiegu ze stopu Nordic Gold.

Wszystkie monety emitowane przez NBP są prawnym środkiem płatniczym w Polsce.

MONETY EMISJI 2008 MONETY EMISJI 2008

Od 1997 roku NBP emituje serię monet "Polscy Podróżnicy i Badacze". W serii ukazują się 10-złotowe monety srebrne oraz dwuzłotowe ze stopu Nordic Gold. Temat "Bronisław Piłsudski" jest ósmy w tej serii.

Informacje o planie emisji oraz sposobie nabycia monet na stronach:

www.nbp.pl www.numizmatyka.nbportal.pl

> Monety zostały wyprodukowane w Mennicy Polskiej SA w Warszawie.

> > Skład i druk: Drukarnia NBP

NBP

Narodowy Bank Polski

monety

Bronisław Piłsudski 1866-1918

Polscy podróżnicy i badacze: Bronisław Piłsudski (1866-1918)

- Bronisław Piłsudski (1866-1918), zesłaniec, etnograf nazywany też królem Ajnów, był bratem Marszałka Józefa Piłsudskiego. Urodził się w Zułowie na Litwie. W 1886 r. rozpoczął studia prawnicze na Uniwersytecie Petersburskim, których nie ukończył, został bowiem zamieszany w spisek na życie cara Aleksandra III. Dalsze losy Bronisława Piłsudskiego były związane z inną rzeczywistością, jakże odbiegająca od jego młodzieńczych planów. W Petersburgu skazano go na kare śmierci, zamienioną następnie na 15 lat sachalińskiej katorgi. Na Sachalin przybył w sierpniu 1887 r. Jego zesłańczymi doświadczeniami były prace: drwala, pisarza więziennego, obserwatora pogody, budowniczego stacji meteorologicznych, a także nauczyciela i etnografa. Te ostatnie pochłaniały go najbardziej. W jednym z artykułów napisał, iż pociągało go obcowanie z tubylcami, ponieważ "było to jedyne na całej wyspie środowisko moralnie nie zepsute". Opisywał także swoje zaangażowanie: "Zbliżyłem się do tych ludzi wymierających i krzywdzonych [...], leczyłem ich, szczepiłem ospę, uczyłem czytać i pisać, byłem ich tłumaczem i orędownikiem wobec władzy. Uznanie ich pozyskałem całkowite i zostałem przyjety na członka jednego rodu".
- Bronisław Piłsudski jest uważany za wybitnego badacza kultury tubylców Sachalinu Ajnów, Niwchów i Oroków. Jego dorobek naukowy z tego zakresu znajduje uznanie we współczesnej międzynarodowej antropologii kulturowej i etnologii. Dodajmy, że chronił odrębność kulturową miejscowej ludności, kierując memoriały do władz carskich. Założył szkoły dla Ajnów. Zebrał kolekcje etnograficzne dla muzeów

- w Petersburgu i Władywostoku. W działaniach tych wspierały go rosyjskie towarzystwa naukowe. Dzięki nim złagodzono mu rygory zesłania i od 1899 r. pracował jako kustosz muzeum we Władywostoku. Wziął też udział w wyprawie Wacława Sieroszewskiego na wyspę Hokkaido, aby zbadać kulturę tamtejszych Ajnów (1903). Potem znowu osiadł na Sachalinie. Pochłonięty poznawaniem autochtonicznej kultury pozostawał w przyjaznych stosunkach z tubylcami wyspy. Niwchowie nadali mu nawet miano "Akan", tzn. starszy brat, zaś z plemienia Ajnów pochodziła jego żona, z którą miał dwoje dzieci córkę i syna. Ich potomkowie mieszkaja w Japonii.
- Przyjacielskie i rodzinne relacje z tubylcami pozwoliły mu na opisanie ich zwyczajów i obyczajów. Poznał tajemnice związane z szamanizmem i kultem niedźwiedzia. Gromadził teksty modlitw, baśni i pieśni oraz materiały do słowników, stosując nowatorski zapis fonograficzny. Prowadził też fotograficzną formę dokumentacji kulturowej. Na jego zesłańcze życie wpływały różne okoliczności, nie brakowało w nim jednak bogactwa uczuć i zaangażowania w sprawy tubylców. Rozstał się z ajnoską rodziną i Sachalinem w 1905 r., kiedy nielegalnie wyjechał do Japonii. Przebywał tam 8 miesięcy, zajmując się kulturą Ajnów. Następnie wyjechał do Stanów Zjednoczonych, a jesienią 1906 r. osiedlił się w Galicji początkowo w Krakowie, potem w Zakopanem i we Lwowie. Warto odnotować jego działalność etnograficzną na Podhalu, którą prowadził w latach 1906-1914. Gdy wybuchła I wojna światowa, wyjechał do Wiednia, następnie do Szwajcarii, a potem do Francji, gdzie pracował w biurze

Komitetu Narodowego Polskiego. Zmarł śmiercią samobójczą 17 maja 1918 r. w Paryżu – tam na cmentarzu Montmorency jest jego grób. W 2000 r. na Pęksowym Brzysku w Zakopanem wzniesiono mu symboliczną mogiłę.

 Bronisław Piłsudski pozostawił ogromny dorobek naukowy, częściowo tylko opublikowany za jego życia w językach: francuskim, japońskim, niemieckim, polskim i rosyjskim. Podczas międzywojnia podjęto próby scalenia tych materiałów. Jednak stało się to realne dopiero pod koniec XX w., kiedy powołano Miedzynarodowy Komitet dla Ocalenia i Oceny Spuścizny Naukowej Bronisława Piłsudskiego i zaczeto wydawać dzieła zebrane (The Collected Works of Bronisław Piłsudski). Na Sachalinie jest pomnik i Góra Bronisława Piłsudskiego, tam też działa instytut naukowy jego imienia, wydający rocznik "Izwiestija Instituta Nasledija Bronisława Piłsudskogo". W Sapporo ukazuje się periodyk "Piłsudskiana de Sapporo". a zespół japońskich, polskich i rosyjskich autorów, w ramach japońskiego grantu, przygotowuje jego biografie. Odbyły się już trzy międzynarodowe konferencje poświecone mu - Sapporo (1985), Jużno-Sachalińsk (1991), Kraków-Zakopane (1999). Powstały japońskie i polskie filmy biograficzne. Poczta Polska wydała znaczek z jego wizerunkiem, są medale i tablice pamiatkowe ufundowane na cześć tego zesłańca i etnografa o światowej sławie, jeszcze do niedawna zapomnianego. Monety NBP także utrwalają pamięć, na którą zasłużył.

prof. dr hab. Antoni Kuczyński Uniwersytet Wrocławski Katedra Etnologii i Antropologii Kulturowej

Polskiej. W środku, na tle stylizowanych wizerunków gór, wizerunki: mężczyzny i kobiety trzymającej na rękach dziecko, w ubiorach ajnoskich. Z prawej strony pionowo stylizowany fragment ornamentu z ubioru ajnoskiego. Poniżej postaci, na środku napis: 10 ZŁ, z prawej strony

ajnoskiego. Ponizej postaci, na srodku napis: 10 ZŁ, z prawej strony oznaczenie roku emisji: 2008, z lewej strony stylizowany fragment ornamentu z ubioru ajnoskiego. U góry i z prawej strony półkolem napis: RZECZPOSPOLITA POLSKA. Pod lewą łapą orła znak mennicy: M/W.

REWERS: Stylizowany wizerunek popiersia Bronisława Piłsudskiego. Z lewej strony stylizowany fragment ornamentu z ubioru ajnoskiego. Z prawej strony pionowo napis: BRONISŁAW/PIŁSUDSKI oraz poziomo napis: 1866-/-1918. Pod nim stylizowany wizerunek sosny.

Projektant monety: ROUSSANKA NOWAKOWSKA

AWERS: Wizerunek orła ustalony dla godła Rzeczypospolitej Polskiej, po bokach orła oznaczenie roku emisji: 20-08, pod orłem napis: ZŁ 2 ZŁ, w otoku napis: RZECZPOSPOLITA POLSKA, poprzedzony oraz zakończony sześcioma perełkami. Pod lewą łapą orła znak mennicy: M/W.

REWERS: Z prawej strony stylizowany wizerunek popiersia Bronisława Piłsudskiego. Z lewej strony postać siedzącego mężczyzny w ubiorze ajnoskim, na tle stylizowanych wizerunków gór. Poniżej postaci stylizowany fragment ornamentu z ubioru ajnoskiego. U dołu półkolem napis: BRONISŁAW PIŁSUDSKI 1866-1918.

NA BOKU: Ośmiokrotnie powtórzony napis: NBP, co drugi odwrócony o 180 stopni, rozdzielony gwiazdkami.

Projektant awersu: EWA TYC-KARPIŃSKA

Projektant rewersu: ROUSSANKA NOWAKOWSKA